

ஒரு மும்முரமான

நாள்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #11

- V. இரண்டாம் பஸ்காவில் இருந்து மூன்றாம் பஸ்கா வரை (தொடர்ச்சி).
- K. கலிலேயாவில் இரண்டாவது பயணம் (லூக். 8:1-3).
- L. தேவதூஷணக் குற்றம் சாட்டப் படுதல்கள் (மத். 12:22-37; மாற். 3:20-30; லூக். 11:14-23).
- M. அடையாளம் தேடுபவர்கள் (மத். 12:38-45; லூக். 11:16, 24-26, 29-36).
- N. இயேசுவின் குடும்பம் (மத். 12:46-50; மாற். 3:31-35; லூக். 8:19-21; 11:27, 28).

அறிமுகம்

நீங்கள் உண்பதற்குக்கூட நேரம் கண்டறிய இயலாத அளவுக்கு வேலை மும்முரமான ஒரு நாளை எப்போதாவது கொண்டிருந்தது உண்டா? இந்தப் பாடமானது இயேசுவின் வாழ்வில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நாளைப் பற்றியதாக உள்ளது. கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் ஒரு சில நாட்களே விவரமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று, அவரது மரணத்திற்கு முந்திய செவ்வாய்க்கிழமையாக உள்ளது, இது “கேள்விகளின் நாள்” என்று அறியப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடத்தில் இன்னொரு நாள் சித்தரிக்கப் படுகிறது. இது ஏற்புடைய வகையில், “ஒரு மும்முரமான நாள்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹

இந்த நாளானது, கலிலேயாவில் இயேசுவின் இரண்டாவது பயணத்தின் முடிவில் (அல்லது முடிவின் அண்மையில்) வந்தது. முந்திய பாடத்தில், கிறிஸ்து கப்பர்நகூமில் இருந்து நாயீன் நகருக்குப் பயணம் சென்றதையும் (லூக். 7:1, 11) பின்பு பெயர் குறிப்பிடப்படாத பற்பல இடங்களுக்குச் சென்றதையும் நாம் கண்டோம் (லூக். 7:20, 21, 36, 37). லூக்கா, “பின்பு, அவர் பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் பிரயாணம் பண்ணி, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரிய நற்செய்தியைக் கூறிப் பிரசங்கித்து வந்தார்; பன்னிருவரும் அவருடனேகூட இருந்தார்கள்” என்று பதிவு செய்தார் (லூக். 8:1).²

கலிலேயாவில் முதல் பயணத்தின் வேளையில், இயேசுவுடன் நான்கு

சீஷர்கள் மாத்திரம் பயணம் செய்திருந்தார்கள்.³ இந்தப் பயணத்திலோ, பன்னிருவரும் தங்கள் ஊழியப் பயிற்சியின் பகுதி என்ற வகையில் அவருடன் இருந்தார்கள். அத்துடன் எப்போதும் இருக்கும் கூட்டமும் இயேசுவுடன் துணை வந்தது.⁴

லூக்கா, இயேசுவால் உதவி பெற்றிருந்த குறிப்பிட்ட சில பெண்களும், இயேசுவிடனும் அப்போஸ்தலர்களுடனும் பயணம் செய்தார்கள் என்று அறிக்கை தந்தார். இவர்கள், “தங்கள் ஆஸ்திகளால்” கர்த்தருக்கு “ஊழியஞ் செய்துகொண்டு வந்த”வர்களாயிருந்தார்கள் (லூக். 8:3ஆ).⁵ யூதப் பெண்கள் தங்கள் போதகர்களை ஆதரித்தல் என்பது சாதாரணமானதாகவே இருந்தது. அவர்களில் சில பெண்களின் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன: “ஏழு பிசாசுகள் நீங்கின மகதலேனாள் என்னப்பட்ட மரியாளும்,⁶ ஏரோதின் காரியக் காரனான கூசாவின் மனைவியாகிய யோவன்னாளும், சூசன்னாளும்” (லூக். 8:2ஆ, 3அ).

மரியாள் கலிலேயாக் கடலின் மேற்குக் கரையில் இருந்த மகதலா⁷ என்ற சிறிய கிராமத்தில் இருந்து வந்தபடியால் “மகதலேனாள்” என்று அழைக்கப்பட்டாள். இவளை நாம் மீண்டும் சந்திப்போம் (மாற். 15:47; 16:1, 9; யோவா. 19:25; 20:1-18).

யோவன்னாள் என்பவள் தனது கணவராகிய கூசா என்பவரைக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்பட்டாள், இவர் “ஏரோதின் காரியக்காரராக இருந்தார்.” கிரேக்க வேதவசனப் பகுதியில் காரியக்காரர் [உக்கிராணக்காரர்] என்பதற்கு வழக்கமாய்ப் பயன்படும் சொல் பயன் படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, “நிர்வாகி, மேற்பார்வையாளர் அல்லது ஆளுநர்”⁸ என்று அர்த்தப்படுகிற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. The Living Bible என்ற வேதாகமப் பொழிப்புரையில், “கூசா என்பவர் ஏரோதின் காரியங்களுக்கு மேலாளராகவும் அவரது அரண்மனைக்கும் வீட்டுக் காரியங்களுக்கும் பொறுப்பாளராகவும் இருந்தார்” என்றுள்ளது. இயேசுவின் செய்தியானது ஏரோதின் வீட்டார் வரையிலும்கூடச் சென்றடைந்திருந்தது! யோவன்னாளை நாம் பிற்பாடு சந்திப்போம் (லூக். 24:10).

சூசன்னாளைப் பற்றி நாம் வேறு எவ்விடத்திலும் வாசிப்பதில்லை. J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், “சூசன்னாளைப் பற்றி வேறு எந்தப் பதிவேடும் இல்லை, இது அவளை அழிவற்றவளாயிருக்கச் செய்வதற்கு போதுமான தாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.⁹

இயேசுவின் பயணத்திற்குப் பின்னோக்கிச் செல்லுகையில், அவர் [மற்றும் அவரது சீஷர்கள்] ஒரு நாள் “வீட்டுக்குப் போனார்கள்; ... அநேக ஜனங்கள் மறுபடியும் கூடிவந்தார்கள்” என்று வாசிக்கின்றோம் (மாற். 3:20அ). இது, இயேசு பயணத்தின்போது விருந்தளித்த ஒருவரின் வீட்டில் பிரவேசித்தார் என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படக்கூடும்.¹⁰ இதைத் தொடர்ந்து நடந்த செயல்பாடுகள் இயேசு “கடலோரத்தில்” பிரசங்கித்த செயலினால் தொடரப்பட்டன (மாற். 4:1) என்பதால், அவர் பயணத்தின் முடிவில் கப்பர்நகூமுக்குத் திரும்பியிருந்திருக்க அதிகம் வாய்ப்புள்ளது - மற்றும் அந்த “வீடு” என்பது அந்த நகரத்தில் அவர் வழக்கமாகத் தங்கியிருந்த வீடாக இருந்தது.

அந்த நகரம் எதுவாயிருப்பினும், ஒரு “மும்முரமான நாளில்” நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நாம் ஆய்வுசெய்வோம். அதே நாளில், இயேசு அநேகமாக மத்தேயு 13 மாற்கு 4 மற்றும் லூக்கா 8ல் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ள உவமைகளை உரைத்திருக்கலாம் (மத். 12:50-13:3ஐக் காணவும்). அந்த நாளானது அநேகமாக, கலிலேயாக் கடலில் புயலை அமர்த்தியது மற்றும் கதரேனருடைய நாட்டில் அசுத்த ஆவிகள் பிடித்திருந்த ஒருவரைக் குணமாக்கியது (மாற். 4:33-5:19) ஆகியவற்றுடன் முடிவு பெற்றிருக்கலாம். நாம் இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பிந்திய பாடங்களில் படிப்போம். இப்பொழுது, நாம் இந்த நாள் எவ்வாறு தொடங்கிற்று என்று காண்போம்.

மக்களுக்கு உதவுவதில் மும்முரமாயிருத்தல் (மத். 12:22, 23; மாற். 3:20, 21; லூக். 11:14)

அதிகாலையில் தனிமையான ஓரிடத்திற்கு ஜெபிக்கச் செல்லுதல் இயேசுவின் பழக்கமாக இருந்தது (மாற். 1:35). நாம் படிக்கும் இவ்வரலாறு தொடங்குகையில், கிறிஸ்து தாம் தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார், ஒருவேளை அவர் தமது காலை உணவை உண்பதற்காக இவ்வாறு வந்திருக்கலாம். அவர் வந்து சேர்ந்தபோது, அந்த வீடானது அவரது போதனையைக் கவனிக்கவும் அவரால் குணப்படுத்தப்படவும் விரும்பிய திரளான மக்களால் நிறைந்திருந்தது (மாற். 2:1, 2ஐக் காணவும்). மாற்கு 3:20, “பின்பு வீட்டுக்குப் போனார்கள்; அங்கே அவர்கள் [இயேசுவும், அவருடைய சீஷர்களும்] சாப்பிடுவதற்கும் சமயமில்லாத படிக்கு அநேக ஜனங்கள் மறுபடியும் கூடிவந்தார்கள்”¹¹ என்று கூறுகிறது. [இவர்களால்] கலவரம் அடையாத கிறிஸ்து இவர்களுக்கு உதவத் தொடங்கினார்.

குறிப்பிட்ட ஒரு அற்புதம் அறிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளது, இது மனத்தெளிவு, பார்வை மற்றும் பேச்சு ஆகியவற்றை மீளக்கூடியெழுப்பிய ஒரு மும்மடங்கு அற்புதமாக இருந்தது: பார்வையற்று, பேசவும் கூடாதிருந்த¹² ஒரு மனிதனில் இருந்த அசுத்த ஆவியை இயேசு துரத்தினார் (மத். 12:22). மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, “தாவீதின் குமாரன் இவர்தானோ?”¹³ என்றார்கள் (மத். 12:23ஆ).

கிறிஸ்துவின் தீவிரமான பணி அட்டவணை பற்றிய செய்தியானது எப்படியோ அவரது நண்பர்கள் சிலர் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் ஆகியோரின் செவிகளில் எட்டியது.¹⁴ “அவருடைய இனத்தார் இதைக் கேட்டபோது, ‘அவர் மதிமயங்கியிருக்கிறார்’ என்று சொல்லி, அவரைப் பிடித்துக்கொள்ளும்படி¹⁵ வந்தார்கள்” (மாற். 3:21). பூமிக்குரிய இலக்கு ஒன்றை அடைவதற்குத் தியாகம் அவசியமாகும்போது, பெரும்பான்மையானோர் பரிதாபப்படுகின்றார்கள்; உலகப் பிரகாரமான வேலையொன்றுக்கு நீண்ட மணி நேரங்கள் தேவைப்படுவதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். ஆயினும், பெரும்பாலான மக்கள், தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கென்று சக்தி தீர ஊழியம் செய்ய எவரேனும் மனவிருப்பமாயிருப்பது ஏன் என்பதைப் புரிந்து உணருவதில்லை. கர்த்தர் “மதிமயங்கி

யிருக்கிறார்” என்று குடும்ப உறுப்பினர்கள் நினைத்தார்கள். நீங்கள் தேவனுக்கு முதலிடத்தைத் தருவது (மத். 6:33) என்று தீவிரமாக உறுதி எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், நீங்கள் உங்கள் சிந்தையை இழந்துவிட்டதாக யாரேனும் ஒருவர் குற்றம் சாட்டினால் ஆச்சரியப்படாதீர்கள்!¹⁶

குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் அளிப்பதில் மும்முரமாயிருத்தல்

(மத். 12:24-37; மாற். 3:22-30; லூக். 11:15-23¹⁷)

இயேசு போதித்து, குணமாக்கிக் கொண்டிருந்தபோது, பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் (மத். 12:24; மாற். 3:22) வழக்கம் போல் அங்கிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் அவரைத் தொல்லைப்படுத்துவதற்காக “எருசலேமி லிருந்து” கூட வந்திருந்தார்கள் (மாற். 3:22அ). அவர் “தாவீதின் குமாரனாக” இருக்கலாம் என்று கூட்டத்தார் ஒப்புக்கொண்ட விஷயமானது (மத். 12:23) அவர்களில் வெறுப்பை வலிவாக்கி இருக்கலாம். அவர்கள் விரைவிலேயே புதிய தாக்குதல் ஒன்றைத் தொடுத்தார்கள். கிறிஸ்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார் என்பதை மறுக்க இயலாத நிலையிலிருந்த அவர்கள், அவர் சாத்தானுடன் கூட்டணி சேர்ந்திருந்தார் என்று குற்றம்சாட்டினார்கள். அவர்கள், “இவன் பெயெல்செபூலைக்¹⁸ கொண்டிருக்கின்றான், பிசாசுகளின்¹⁹ தலைவனாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான்” என்று கூறினார்கள் (மாற். 3:22ஆ).

இயேசு மூன்று விவாதங்களைக் கொண்டு அவர்களின் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் அளித்தார்.²⁰ முதலாவதாக அவர், அவர்களின் குற்றச்சாட்டு தர்க்கப் பொருத்தமற்றதாயிருந்தது என்று கூறினார்: “தனக்குதானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்யமும் பாழாய்ப்போம்; தனக்குத் தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்தப் பட்டணமும் எந்த வீடும் நிலைநிற்காது. சாத்தானைச் சாத்தான் துரத்தினால் தனக்கு விரோதமாகத் தானே பிரிவினை செய்கிறதாயிருக்குமே; அப்படிச் செய்தால் அவன் ராஜ்யம் எப்படி நிலைநிற்கும்?” (மத். 12:25, 26).

இரண்டாவது அவர், அவர்களின் குற்றச்சாட்டு சீரற்றதாயிருந்தது என்று கூறினார்: அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த “பிள்ளைகள்” (அதாவது, [பரிசேயர்களின்] சீஷர்கள்) பிசாசுகளைத் துரத்தக் கூடியவர்களாய் இருந்ததாக நம்பினார்கள் (மத். 12:27), ஆனால் அவர்கள் தங்களின் பின்பற்றாளர்கள் சாத்தானுடைய வல்லமையினால் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்கள் என்று நம்பாதிருந்தார்கள்.²¹ கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்பட்ட எந்த ஒரு குற்றச்சாட்டும் அவர்களின் சொந்த நாட்டு மக்களுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்பட்ட குற்றச்சாட்டாகவே இருக்க முடிந்தது மற்றும் இருக்க வேண்டும்.²²

மூன்றாவதாக அவர், அவர்களின் குற்றச்சாட்டு சாத்தியமற்றதாயிருந்தது என்று கூறினார்: பலசாலியான மனிதன் ஒருவனுடைய வீட்டிற்குள் புகுவதற்கு முன்பு, முதலில் அந்தப் பலசாலியை (அதாவது சாத்தானை)க் கட்டிப்போடுவது அவசியமாயிருக்கும் (மத். 12:29), அசுத்த

ஆவிகளைத் துரத்தியதன் மூலம் இயேசு சாத்தானைத் தோல்வியடையச் செய்தாரே தவிர, அவனது குற்றச் செயல்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவில்லை.

பின்பு இயேசு தமது தற்காப்பு வாதத்திலிருந்து குற்றச்சாட்டு வாதத்திற்குத் திரும்பினார்: “ஆதலால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; எந்தப் பாவமும் எந்தத் துஷணமும் மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும்; [பரிசுத்த] ஆவியானவருக்கு விரோதமான துஷணமோ மனுஷருக்கு மன்னிக்கப் படுவதில்லை” (மத். 12:31). “துஷணம்” என்ற வார்த்தை “எதிராகப் பேசுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் ஆவியானவரின் செயலை (மத். 12:28) சாத்தானுக்கு உரித்தாக்கியபடியால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாய்ப் பேசிய குற்றம் உடையவர்களாய் இருந்தார்கள். கிறிஸ்து, “எவனாகிலும் மனுஷ குமாரனுக்கு விரோதமான வார்த்தை சொன்னால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்; எவனாகிலும் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகப் பேசினால் அது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவனுக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை” என்று கூறினார் (மத். 12:32).

இயேசு தமது விரோதிகளை, அவர்களின் நாவின் கவனகுறைவான தவறான உச்சரிப்புக்காகக் கண்டனம் பண்ணவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். மாறாக, அவர் அவர்களின் இருதயத்தில் இருந்த பிடிவாதம் மிக்க கடினத்தன்மைக்காக அவர்கள்மீது வெளிப்படையாகக் குற்றம் சுமத்தினார். அவர், “இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்” என்று வலியுறுத்தினார் (மத். 12:34ஆ). அவர்கள் “தீமையை நன்மையென்றும், நன்மையைத் தீமையென்றும்” (ஏசா. 5:20) அழைக்கக் கூடிய அப்படிப்பட்டதொரு மனநிலையை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் அப்படிப்பட்ட வருத்தத்திற்கு உரிய நிலையை அடைந்திருந்தது எவ்வாறு? இயேசுவே மேசியாவாக இருக்கின்றார் என்பதை நிரூபிக்க ஆவியானவரால் காரணப்படுத்தப்பட்ட ஆதாரத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு நிலையாகவும் சீராகவும் மறுத்திருந்ததினால், அவர்களின் இருதயங்கள் பாறைபோல் கடினமாகி இருந்தன (யோவா. 12:40).

சில வேளைகளில் மக்கள், தாங்கள் “பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமான பாவம் செய்திருக்கின்றோமோ” என்று ஆச்சரியப்படுகின்றார்கள். வயது முதிர்ந்த, ஞானமுள்ள ஒரு பிரசங்கியார், “அதை நீங்கள் செய்திருப்பதாகக் கவலைப்பட்டால், அதை நீங்கள் செய்திருக்கவில்லை” என்று கூறினார். அப்படிப்பட்ட கவலையானது ஒருவரின் இருதயம் திருப்பியமைக்கப்படக்கூடாத அளவுக்குக் கடினமாகவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது என்று அவர் அர்த்தப்படுத்தினார். உண்மையில், இயேசு இன்னமும் இந்தப் பூமியில் [நம்மைப்போன்ற மனிதராக] நடந்து, ஆவியானவரின் வல்லமையினால் அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிராத படியினால், நீங்களும் நானும் அந்தப் பரிசேயர்கள் செய்திருந்த அதே பாவத்தைச் செய்வதினால் குற்ற உணர்வு அடைய முடியாது. இருப்பினும், நாம் அதே போன்ற ஒரு பாவத்தினால் குற்ற உணர்வு அடைய முடியும்: “மனந்திரும்புதற்கேதுவாய் ... மறுபடியும் புதுப்பிக்க ...” (எபி. 6:6; வ. 4-6ஐக்

காணவும்) முடியாத அளவுக்கு நமது இருதயத்தை மிகவும் கடினமாகும்படி நாம் அனுமதித்து விடக்கூடும். நமது இருதயங் களை மென்மையாகக் காத்துக் கொள்வதற்குத் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக (2 இரா. 22:19)!

தவறான கருத்துக்களுக்கு எதிராகப் போராடுவதில் மும்முரமாயிருத்தல்

(மத். 12:38-45; லூக். 11:16, 24-26, 29-36)

இயேசுவின் தர்க்கம் மற்றும் அவரது கடிந்துகொள்ளுதலில் இருந்து வந்த கொட்டுதல் ஆகியவற்றில் தவறு காண முடியாதிருந்த அவரது விரோதிகள் இன்னொரு விபூகத்தை முயற்சி செய்தார்கள்: “அப்பொழுது, வேதபாரகரிலும் பரிசேயரிலும் சிலர் அவரை நோக்கி: “போதகரே,²³ உம்மால் ஒரு அடையாளத்தைக் காண விரும்புகிறோம்” என்றார்கள்” (மத். 12:38). இதன் துடுக்குத்தனத்தைப் புரிந்து உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளில் பின்தொடர்ந்து வந்தபோது, அற்புத்திற்குப் பின் அற்புதமாகப் பல அற்புதங்களைப் பார்த்திருந்தார்கள். அந்த நாளில் கூட ஒரு மும்மடங்கு அற்புதம் இயேசுவால் செய்யப் பட்டதை அவர்கள் கண்டிருந்தார்கள். அதற்குமேல் அவர்கள் எதை விரும்பினார்கள்? “வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று” அவர்கள் கேட்டதாக லூக்கா கூறினார் (லூக். 11:16). ஒருவேளை அவர்கள் இயேசுவிடத்தில், வானத்திலிருந்து எலியா அக்கினியை வரவழைத்து போல் (1 இரா. 18:36-38; 2 இரா. 1:10) ஒரு அறிகுறியை உண்டாக்கும்படிக்கு அறைகூவல் விடுத்திருக்கலாம்.

வற்புறுத்துதல்களின் பேரில் கிறிஸ்து அற்புதங்கள் செய்ததில்லை (மத். 4:3, 4; லூக். 23:8, 9). அவர் அற்புதத்தை இழிந்த விருப்பம்கொண்ட காட்சிப் படுத்தலாக (“காட்சிக்காக”) ஒருக்காலும் செய்ததே இல்லை. மற்றும், அவர் - வானத்திலிருந்தோ, பூமியிலிருந்தோ அல்லது பூமியின் கீழிருந்தோ வரும் - எந்த அற்புதமும் கடின இருதயங்கொண்ட இந்த விமர்சகர்களை இணங்க வைக்காது என்று அறிந்திருந்தார். அவர் பின்வருமாறு பதில் அளித்தார்:

இந்தப் பொல்லாத விபசாரச் சந்ததியார் அடையாளத்தைத்²⁴ தேடுகிறார்கள்; ஆனாலும் யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி²⁵ வேறே அடையாளம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை.²⁶ யோனா இரவும் பசுவும் மூன்றுநாள்²⁷ ஒரு பெரிய மீன்²⁸ வயிற்றில் இருந்ததுபோல, மனுஷுகுமாரனும் இரவும் பசுவும் மூன்று நாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார் (மத். 12:39, 40).

இது இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கான மறைவான குறிப்பாக இருந்தது: அவர் மரணமடைந்து அடக்கம் செய்யப்பட்ட பின்பு மூன்றாம் நாளில் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் (மத். 16:21; 17:23; 20:19). கிறிஸ்துவின் விரோதிகள் அவரது வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை; அவரது சீஷர்களும் அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. (இது, வரக் காத்திருந்த தமது

மரணத்தைப் பற்றி இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு முன்னால் பேசப்பட்டது.) இருந்தபோதிலும், உயிர்த்தெழுதல் என்பதே கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனாக இருக்கின்றார் என்பதற்கு நிறைவான “அடையாளமாக” இருந்தது மற்றும் இருக்கிறது (ரோமர் 1:5).

பின்பு இயேசு வேதபாரகர் மற்றும் பரிசேயர் (மற்றும் அவர்களால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தவர்கள்) மீது தமது கடிந்துகொள்ளுதலை மீண்டும் தொடர்ந்தார். தேவபக்தியற்ற நினைவையானது அவர்களைப் போல் பிடிவாதமிக்கதாயிருந்ததில்லை என்றும், புறஜாதியான சேபாவின் அரசி (“தென்தேசத்து ராஜ ஸ்திரீ”) மிகவும் திறந்த மனதுள்ளவளாய் இருந்தாள் என்றும் அவர் கூறினார் (மத். 12:41, 42; லூக். 11:31, 32). அவர் தம்மை விமர்சித்தவர்கள் திறந்த இருதயத்துடன் இருந்தால், அவர்களின் வாழ்வானது “ஒளியினால்” நிரப்பப்படும் என்று அவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு, அவர் தமக்கு மிகப்பிரியமான இரண்டு உருவக உரைகளை ஒன்றாக்கினார் (லூக். 11:33-36).

கிறிஸ்துவினால் கூறப்பட்ட, மனதில் அதிகம் பதியும் விவரிப்புகளில் ஒன்று, ஒரு மனிதனை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற அசுத்த ஆவியானது தன்னிலும் பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளுடன் திரும்பி வந்தது பற்றி எடுத்துரைத்தது (மத். 12:43-45; லூக். 11:24-26). இந்தச் சிறு உவமையானது பொதுவான நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியும்: ஆனால் இதன் சந்தர்ப்பப் பொருளில், இது யூதத்துவத்தின் ஆவிக்குரிய நடத்துனர்களைக் குறித்தது. பாபிலோனிய சிறையிருப்பிற்கு பின்பு அவர்கள் விக்கிரகாராதனையின் “அசுத்த ஆவியை” விரட்டியிருந்தார்கள் - ஆனால் அவர்கள் அந்த “அசுத்த ஆவி” இருந்த இடத்தை தேவன்மீதான நேர்மறையான விசுவாசம் மற்றும் அவரது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நிரப்பாதிருந்தார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்கள் இப்போது, முந்தியதைக் காட்டிலும் மோசமான “ஏழு அசுத்த ஆவிகளின்” குடியிருப்பாக மாறியிருந்தார்கள்: இவைகள், அறியாமை, தப்பெண்ணம், சுயநீதி, மாய்மாலம், அவிசுவாசம், கலகம் மற்றும் தவறாக வைக்கப்பட்ட மதிப்பீடு போன்ற “அசுத்த ஆவிகளாக” இருந்தன.²⁹

புதிய உறவுமுறைகளை நிலைநாட்டுவதில் மும்முரமாயிருத்தல் (மத். 12:46-50; மாற். 3:31-35; லூக். 8:19-21; 11:27, 28³⁰)

இயேசு இவ்வளவு வலிமை நிறைந்த வகையில் பேசுகையில், கூட்டத்தில் இருந்த பெண்ணொருத்தி, “உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும், நீர் பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகள்” என்று சத்தமிட்டுச் சொன்னாள் (லூக். 11:27ஆ). மரியாளின் முன்னுரைத்தல் நிறைவேறியதாக இது மாத்திரமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (லூக். 1:48). அதற்குக் கிறிஸ்து, “அப்படியானாலும், தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக் கொள்ளுகிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள்” என்று பதிலுரைத்தார் (லூக். 11:28).³¹

[இவ்விடத்தில்] இயேசு தாம் மிகவும் அன்புகூர்ந்த தமது தாயின் மதிப்பைக் குறைக்கவில்லை.³² மாறாக, கிறிஸ்துவின் தாயாக இருப்பதைக் காட்டிலும் தேவனுடைய கீழ்ப்படிகின்ற குமாரனாய் இருப்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று அவர் வலியுறுத்தினார். இது நம் எல்லாருக்கும் எவ்வளவு உணர்வெழுச்சியூட்டுவதாக இருக்க வேண்டும்! ஒரே ஒருவர் மாத்திரமே கர்த்தரின் சரீர்ப் பிரகாரமான தாயாக இருக்க முடியும், ஆனால் நாம் யாவரும் அவரது சீஷர்களாக இருக்க முடியும்.

முக்கியமான இந்த சத்தியமானது சற்றுப் பிறகு மீண்டும் வலியுறுத்தப் பட்டது. கிறிஸ்து தொடர்ந்து மக்கள் கூட்டத்திற்குப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கையில் (மத். 12:46), “அவரது தாயும் சகோதரர்களும்³³ அங்கு வந்தார்கள்” (மாற். 3:31அ). கூட்டம் மிகுதியாய் இருந்தபடியால்³⁴ அவரிடத்தில் நெருங்க இயலாத நிலையில், அவர்கள் அவரைக் காண விரும்புவதாக அவருக்குச் சொல்லி அனுப்பினார்கள் (மாற். 3:31ஆ). அவர்கள் ஏன் இயேசுவைக் காண விரும்பினார்கள் என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. மாற்கு 3:21ம் 3:31ம் ஒன்றாய்ப் பிணைக்கப்பட வேண்டியவையாகக் காணப்படுகின்றன; ஒருவேளை வற்புறுத்தப்படும் ஒரு ஓய்வுக்காக அவரை அழைத்துச் செல்ல அவரது குடும்பத்தார் வந்திருக்கலாம்.³⁵ அவர்களுடைய காரணம் எதுவாயிருப்பினும், “இதோ, உம்முடைய தாயாரும் உம்முடைய சகோதரரும் ... உம்மைத் தேடுகிறார்கள்” (மாற். 3:32) என்ற வார்த்தைகள் இயேசுவின் எடுத்துரைப்புக்கு இடையூறு ஒன்றை ஏற்படுத்தின.

எப்போதுமே போதகர்களுக்கெல்லாம் போதகராக உள்ள கிறிஸ்து, “என் தாயார் யார்? என் சகோதரர் யார்?” (மத். 12:48) என்று கேட்டதன் மூலம் இந்த இடையூறை, போதிக்கும் ஒரு வாய்ப்பாகத் திருப்பினார். அருகில் அமர்ந்திருந்த தமது சீஷர்களைச் சுட்டிக்காண்பித்தபடி, அவர் “இதோ என் தாயும் என் சகோதரரும் இவர்களே! பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனே எனக்குச் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாய் இருக்கிறான்” என்றார் (மத். 12:49ஆ, 50). இந்த வார்த்தைகளில் இயேசுவின் அறிவிப்பை லூக்கா வெளிப்படுத்தினார்: “தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதின்படி செய்கிறவர்களே எனக்குத் தாயும் எனக்குச் சகோதரருமாயிருக்கிறார்கள்” (லூக். 8:21).

கிறிஸ்து தமது குடும்பப் பிணைப்புக்களைச் சிறுமைப்படுத்தவில்லை. குடும்பப் பொறுப்புகள் அவரைப் பொறுத்தமட்டில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக இருந்தன (மத். 15:4-6; யோவா. 19:26, 27; 1 தீமோ. 5:8ஐக் காணவும்). ஆயினும், சரீர்ப் பிரகாரமான குடும்பத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த, மாபெரும் உறவுமுறையொன்று உள்ளது என்பதை அவர் மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்தினார். நமது ஆவிக்குரிய பிணைப்புகள் அவரோடும் அவரது பிதாவோடும் உள்ளது. நாம் “தேவனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அதின்படி செய்தால்” (லூக். 8:21; மத். 7:21-27ஐக் காணவும்), இயேசு தமது தாயுடனும் தமது சரீர்ப் பிரகாரமான சகோதரர்களுடனும் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த உறவுமுறையைக் காட்டிலும் நெருக்கமான ஒரு உறவு முறையை நாம் இயேசுவுடன் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை

உணர்ந்தறிதல் என்பது அற்புதமானதாக உள்ளது!³⁶

இவை (நமக்குப்போன்றே, அன்று இருந்த) கிறிஸ்துவின் சீஷர்களுக்கு ஊக்கமூட்டும் வார்த்தைகளாக இருந்தன, ஆனால் அவற்றை கர்த்தர் மிகவும் கசப்புக்குரிய வகையில் தாக்கப்பட்டிருந்த இந்த நாளின் சந்தர்ப்பப் பொருளிலும் கண்ணோக்கிப் பாருங்கள். அவர் தாம் இவ்வலகைவிட்டுச் சென்ற பின்பு, சபைக்கு விதையாகப் பயன்படும் ஒப்புக்கொடுத்தல் உள்ள சீஷர்களின் குழுவை ஒன்றுகூட்டுவதென்பது அவசியமாயிருந்தது. இந்தப் புதிய உறவுமுறைகள், என்றென்றைக்குமான உறவுமுறைகள் நிலை நாட்டப்பட்டிருக்க வேண்டியது கட்டாயமானதாக இருந்தது.

முடிவுரை

நாளானது முடிய நேரம் இன்னும் இருந்தது. போதிக்கப்பட வேண்டிய போதனை இன்னும் அதிகமாக எஞ்சியிருந்தது, அத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க அற்புதங்களும் செய்யப்படவிருந்தன.³⁷ நான் இயேசுவாக இருந்திருந்தால், நான் ஏற்கனவே களைப்படைந்திருப்பேன். (கலகம், எதிர்ப்பு, மற்றும் விவாதம் ஆகியவற்றைப் போல் வேறெதுவும் என் சக்தியை தீர்ந்து போகச் செய்வதில்லை.) ஆயினும், இந்த நாளின் எஞ்சிய பகுதியில் நடைபெற்றது பற்றிய நமது படிப்பிற்கு நாம் அடுத்து வரும் பாடங்கள் வரை காத்திருக்க வேண்டும். இந்த வேலை மும்முரமான, மும்முரமான இருபத்து நான்கு மணிநேர காலகட்டத்தின்மீது திரையை இழுத்துவிட வேண்டிய வேளையாயிற்று.

நமது வேதபாடப் பகுதி முழுவதிலும் நடைமுறைப் பாடங்கள் ஆழப் பதியவைக்கப்பட்டுள்ளன.³⁸ ஆயினும் நாம் படித்துள்ளவற்றின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ளது மத்தேயு 12:30ல் காணப்படுகிறது, அங்கு இயேசு, “என்னோடே இராதுவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்; என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்” என்று கூறினார். ஒன்று நாம் இயேசுவின் பக்கமாய் இருக்கின்றோம் அல்லது அவ்வாறு இல்லாதது இருக்கின்றோம். நடுநிலைப்பட்ட களம் என்று ஒன்றும் இருப்பதில்லை. நான் யார் பக்கம் இருக்கின்றேன்? நீங்கள் யார் பக்கம் இருக்கின்றீர்கள்?

குறிப்புகள்

¹A.T. Robertson, *A Harmony of the Gospels for Students of the Life of Christ* (New York: Harper & Row, 1950), 61. ²கப்பர்நகூமுக்குப் புறம்பே பயணங்கள் பற்றி நாம் படிக்கையில் மத்தேயு, மாற்கு சனிசேஷங்களில் இதைப் பற்றிய குறிப்புகளை நாம் கொண்டிருப்பினும், லூக்கா மாத்திரமே இந்தப் பயணத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார். ³இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள “அதிகாரம் உள்ளவராய்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁴“அன்பு, கண்ணீர் மற்றும் மன்னித்தல்” என்ற பாடத்தின் அறிமுகப் பகுதியில் காணவும். ⁵ஒரு நகரத்தில் உள்ள குடிமக்களால் இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் உணவு தரப்படாதிருந்தால், அநேகமாகப் பெண்கள்

உணவுபொருட்களை வாங்கி வந்து சமைத்திருப்பார்கள். இதை நாம், இயேசு எப்போதுமே மனிதர்களில் ஏழ்மையானவர்கள் மத்தியில் இருந்ததாகச் சித்தரிக்கப்படுவதற்கு இந்த ஆதாரம் மிகையாக உள்ளதாக யூகித்துக் கொள்ளக்கூடாது (லூக். 9:48; 2 கொரி. 8:9; மத். 17:24-26ஐக் காணவும்). ⁶“அன்பு, கண்ணீர் மற்றும் மன்னித்தல்” என்ற பாடத்தில் நாம், சீமோனின் வீட்டில் இயேசுவின் பாதங்களை அபிஷேகம் செய்த, பாவம் நிறைந்த பெண் மகதலேனார் மரியானாக இருந்திருக்க காரணம் எதுவும் இருப்பதில்லை என்று வலியுறுத்தினோம். மரியாள் அசுத்த ஆவி துரத்தப்பட்டவளாக இருந்தாளே தவிர அவள் விபசாரியாயிருந்து மனமாற்றப்பட்டவள் அல்ல. ⁷“இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம்” என்ற உள்ள வரை படத்தைக் காணவும். ⁸J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 297. ⁹Ibid. ¹⁰எனது NASB வேதாகமப் பிரதியில் “வீடு” பற்றிய பின்வரும் பக்கக் குறிப்பு உள்ளது: “[நேர்ப்பொருளில்], ஒரு வீட்டிற்குள்.”

¹¹இவ்வசனப் பகுதியை மாற்கு 6:31உடன் ஒப்பிடவும். ¹²வாய் பேசமுடியாமல் என்பது வழக்கமாக, காதுகளோமை என்பதையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது, எனவே இது உண்மையில் ஒரு நான்கு மடங்கு அற்புதமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ¹³மூலவசனத்தில் இவ்வடிவான வாக்கியமானது, இயேசு “தாவீதின் குமாரனாக” (அதாவது, மேசியாவாக) இருக்கலாமே என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கான கவனம் நிறைந்த கூற்றாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. ¹⁴“அவருடைய இனத்தார்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வசனப் பகுதி நேர்ப்பொருளில், “அவருடன் இருந்தவர்கள்” என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. இவர்கள் இயேசுவுக்கு ஒரு வகையில் உறவினர்களாய் இருந்தார்கள். KJVயில் “அவருடைய நண்பர்கள்” என்றும், NIVயில் “அவருடைய குடும்பத்தார்” என்றும் உள்ளது. ¹⁵இவ்விடத்தில் கிரேக்க வார்த்தையானது “அவரைப் பிடித்துக் கொள்ளும்படி” என்றே அர்த்தப்படுகிறது. இது புதிய ஏற்பாட்டில் சில இடங்களில் யாரேனும் ஒருவரைக் கைது செய்வதைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (மத். 14:3; அப். 24:6). அவர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவரை அவர்கள் வலுக்கட்டாயமாகத் தங்களுடன் கூட்டி செல்லத் திட்டமிட்டு இருந்தார்கள் என்பதை இவ்வார்த்தை சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ¹⁶மனநிலை சரியில்லாதிருப்பதைக் குறிப்பிட நாம் பலவகையான வழக்குச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளோம். அவற்றில், நீங்கள் வாழும் பகுதியில் உள்ளவர் களுக்குப் புரியக்கூடிய ஒன்றை இவ்விடத்தில் நீங்கள் பயன்படுத்த விரும்பலாம். ¹⁷பரிசேயர்களின் தேவதூஷணமான குற்றச்சாட்டுதல்கள் பற்றிய லூக்கா சவிசேஷ விவரமானது வேறுபட்ட காலத்திலும் இடத்திலும் நடந்திருக்கலாம் - ஆனால் அது மத்தேயு மற்றும் மாற்கு சவிசேஷ விவரங்களுடன் சேர்த்துப் படித்தால் பயனுடையதாயிருக்கும் அளவுக்கு அவ்வளவு ஒரே மாதிரியாக உள்ளது. ¹⁸“பெயல்செய்யல்” அல்லது பெயல்செய்யல் பாகால் செய்யல் என்பது ஒரு புறஊதித் தெய்வத்தின் பெயராக இருந்தது (2 இரா. 1:2). இவ்வார்த்தையானது, “ஈக்களின் கர்த்தா” என்ற நேரடிப் பொருள் உடையதாகும். இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், இப்பெயரானது சாத்தானைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (மாற். 3:22, 23). ¹⁹KJVயில், “பிசாசுகள்” என்றுள்ளது, ஆனால் ஒரே ஒரு பிசாசு மட்டுமே இருக்கின்றான். மூலமொழி வசனத்தில் “அசுத்த ஆவிகள்” என்றுள்ளது. ²⁰இந்த விவாதங்களை மாற்கு, “உவமைகள்” என்று அழைக்கின்றார் (மாற். 3:23).

²¹இது மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ²²இந்த யூதர்கள் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்கள் என்று இயேசு நம்பினார் என்பதை இயேசுவின் விவாதம் நிரூபிக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. யூதமார்க்கத்தில் பிசாசுகளைத் துரத்துபவர்களின் முடநம்பிக்கையான சடங்கு களுக்கும் “வார்த்தையினாலேயே”

பிசாசுகளைத் துரத்திய இயேசுவின் செயலுக்கும் இடையில் மாபெரும் பிளப்பு ஒன்று இருந்தது. ²³ அவர்கள் இயேசுவுக்கு இந்த கனத்திற்குரிய பட்டப் பெயர் அளித்ததில் மாய்மாலம் அடங்கியிருந்தது. (இவ்வசனப்பகுதியை லூக். 7:40 உடன் ஒப்பிடவும். அந்த வசனம் பற்றிய கலந்துரையாடலை நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம்.) ²⁴1 கொரிந்தியர் 1:22ஐக் காணவும். ²⁵ மத்தேயு 16:4ஐக் காணவும். ²⁶ இயேசு தொடர்ந்து அடையாளங்கள் (அற்புதங்கள்) செய்து கொண்டிருந்தார் என்பதால், இது (செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவைகள் தவிர) கூடுதலாக வேறு அடையாளம் எதுவும் தரப்படாது என்று அர்த்தப்படுத்தியிருக்கும். இதற்கு விதிவிலக்காக யோனாவின் அடையாளம் (அதாவது, உயிர்த்தெழுதல்) இருந்தது. ²⁷ “மூன்று நாள் இரவும் பகலும்” என்ற சொற்றொடரானது சிலரைக் கவலைப்படச் செய்கிறது. நாம் அறிந்த வரையில் இயேசு, ஒரு முழு நாளும், இரண்டு நாட்களின் பகுதிகளும், மற்றும் இரு இரவுகளும் கல்லறையில் இருந்தார். இதற்கு, யூதர்கள் ஒரு நாளின் ஒரு பகுதியையும் ஒரு நாளாகவே கணக்கிட்டார்கள் என்பதே அடிப்படைப் பதிலாக உள்ளது. இப்புத்தகத்தின் முடிவுப்பகுதியில் உள்ள “மூன்று பகல்கள் & மூன்று இரவுகள்” என்ற துணைப் பாடத்தில் காணவும். ²⁸ KJVயில் “whale” என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க வசனத்தில் “கடல் பெரும்பிராணி” என்றுள்ளது. NKJVயில் “பெரிய மீன்” என்றுள்ளது. இதுவே பழைய ஏற்பாட்டு வரலாற்றில் உள்ள வார்த்தையாகவும் இருக்கிறது (யோனா 1:17). யோனாவைப் பற்றிய இவ்வரலாறும் பெரிய மீனும் “ஒரு தேவதைக் கதை” போன்றதே என்று சிலர் உரிமைகோரியுள்ளார்கள், ஆனால் அது உண்மையிலேயே நடந்தது என்று இயேசு கூறினார்! ²⁹ என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதீர்கள். பிசாசுகள் ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக இருந்ததில்லை (அல்லது இருப்பதில்லை) என்று நான் கூறுவதில்லை. மாறாக, நான் இந்த உவமையின் இணைவை - பிசாசுகளினால் நிரப்பப்பட்டிருந்த ஒரு மனிதனுக்கும் பாவத்தினால் நிரப்பப்பட்டிருந்த யூதத் தலைவர்களுக்கும் இடையில் இருந்த இணைவை - ஒரு சில வார்த்தைகளில் காண்பிக்க முயற்சி செய்கின்றேன். இந்தத் தலைவர்கள் பிசாசு பிடித்தவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை, ஆனால் அவர்கள் நிச்சயமாகவே பிசாசு மற்றும் அவனது அசுத்த ஆவிகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு இருந்தார்கள். ³⁰ இயேசுவின் குடும்பம் பற்றிய வரலாறு லூக்கா 8ல் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கிறது, இது கேள்விப்பட்டு கீழ்ப்படிவதற்கான அவசியத்தை விவரிக்கிறது. மத்தேயுவும் மாற்குவும் இவ்வரலாற்றை கொண்டிருக்கிற வேளையில்/இடத்தில், கிறிஸ்துவின் தாயை “பாக்கியவதி” என்று கூறும் பெண் பற்றிய வரலாற்றை லூக்கா உள்ளடக்கினார் (லூக். 11:27, 28), எல்லா வரலாறுகளுமே ஒரே அடிப்படை பாடத்தைப் போதிப்பதால், இவற்றை நான் ஒன்றாக வகைப்படுத்தியுள்ளேன்.

³¹ இவ்விடத்திலும் மத்தேயு 12:48-50லும், இயேசுவின் வார்த்தைகள் மரியாளை வழிபடும் தவறுக்கு எதிரான பலத்த குற்றச்சாட்டாக உள்ளன. ³² இயேசு தமது மரணத்திற்கு முன்பு கொண்டிருந்த கடைசியான அக்கறைகளில் அவரது தாயாரைப் பற்றிய அக்கறையும் இருந்தது என்ற உண்மையினால் இது மெய்ப்பிக்கப்பட்டது (யோவா. 19:26, 27). ³³ பிற்காலத்திய கையெழுத்துப் பிரதிகள் “அவருடைய சகோதரிகளும்” என்பதைக் கூட்டியுள்ளன, ஆனால் மிகப் பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இந்தக் கூடுதல் இல்லை. மத்தேயு 13:55, 56ன்படி, இயேசுவுக்கு நான்கு சகோதரர்களும் குறைந்தபட்சம் இரண்டு சகோதரிகளும் இருந்தார்கள். ³⁴ இவ்வசனப் பகுதியை மாற்கு 2:2, 4 உடன் ஒப்பிடவும். ³⁵ இதைப்பற்றிய கூடுதலான கலந்துரையாடலை பின்தொடரும் பிரசங்கத்தில் காணவும். ³⁶ இந்தக் கலந்துரையாடல் “நமது இரண்டு குடும்பங்கள்” என்ற பிரசங்கத்தில் விரிவாக்கப்படும். ³⁷ “ஒரு மும்முரமான நாள்” என்ற இந்தப் பாடத்தின்

அறிமுகப் பகுதியை மறுகண்ணோட்டமிடவும். ³⁸இவற்றில் சிலவற்றை (நம் எல்லாரையும் குற்றம் சாட்டுகிற மத். 12:33-37 போன்றவற்றை) நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம்.